

Et lille skridt tilbage

T: Lars Kanit, M: Lise Gerd Pedersen

Verse (frit)

Jeg ven - ter for - an kas - sen, står pa - rat med mi - ne va - rer, men
Så står vi ved et stop - pe - sted, en halv snes pas - sa - ge - rer. Hvor -
En mor - gen går det pluds' - lig galt. Jeg vak - ler, og jeg svim - ler. Det

kun - den, der står bag - ved, har vist me - re travlt end mig. Jeg har det godt med høf - lig - hed, så
når mon bus - sen kom - mer? Der er tem' - lig koldt at stå. Den kom - mer, men er o - ver - fyldt. Mon
sid - ste, jeg kan hu - ske, er, jeg tæn - ker, jeg skal dø. Den kom - mer jo, det ved man godt, den

jeg si'r: Kom du ba - re. Gå for - an mig i kø - en. Jeg har bed - re tid end dig. Jeg vil
der er plads til fle - re? Nu gæl - der det om plad - ser, og de fle - ste ma - ser på.
skæb - ne - stund, man him - ler, den mor - gen, man står for - rest i den al - ler - sid - ste kø.

ger - ne ta' et lil - le skridt til - ba - ge. Spring mig o - ver, det vil kom - me helt til - pas. Jeg har
ik - ke sær - lig travlt i de her da - ge. Du kan ba - re ryk - ke frem og få min plads.

Jeg venter foran kassen,
står parat med mine varer,
men kunden, der står bagved,
har vist mere travlt end mig.
Jeg har det godt med høflighed,
så jeg si'r: Kom du bare.
Gå foran mig i køen.
Jeg har bedre tid end dig.
Jeg vil gerne ta' et lille skridt tilbage.
Spring mig over, det vil komme helt tilpas.
Jeg har ikke særlig travlt i de her dage.
Du kan bare rykke frem og få min plads.

Så står vi ved et stoppested,
en halv snes passagerer.
Hvornår mon bussen kommer?
Der er tem'lig koldt at stå.
Den kommer, men er overfyldt.
Mon der er plads til flere?
Nu gælder det om pladser,
og de fleste maser på.
Jeg vil gerne ta' et lille skridt tilbage.
Spring mig over, det vil komme helt tilpas.
Jeg har ikke særlig travlt i de her dage.
Du kan bare rykke frem og få min plads.

En morgen går det pluds'lig galt.
Jeg vakler, og jeg svimler.
Det sidste, jeg kan huske,
er, jeg tænker, jeg skal dø.
Den kommer jo, det ved man godt,
den skæbnestund, man himler,
den morgen, man står forrest
i den allersidste kø.
Jeg vil gerne ta' et lille skridt tilbage.
Spring mig over, det vil komme helt tilpas.
Jeg har ikke særlig travlt i de her dage.
Du kan bare rykke frem og få min plads.